

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Quaestiones quodlibetales

Johannes <Duns Scotus>

[Venedig], 14. Nov. 1481

[Alphabetisches Register]

[urn:nbn:de:bsz:31-306799](#)

- deū creantē et p̄seruantē. .59.
 13. Ut rū actus cognoscēdi et appetendi
sint cōntialit̄ absoluū v̄l essentialiter
relatiū. .62.
 14. Ut rū aia sue p̄fcoī nāli relicta possit
cōgicē trinitatē psonaz̄ i diuinis. 68.
 15. Ut rū respectu vbi creature intellect̄
possibilis sit actuū vel passiuū. 75.
 16. Ut rū libertas volūtatis et necessitat̄
nālis possint se p̄pati in eodē resp̄cū
eiusdē actus et obiecti. .81.
 17. Ut rū actus dilectiōis nālis et ac̄ dī-
lectioīs meritorie sint ciuldē sp̄i. 85.
 18. Ut rū actus exterior addit̄ aliquid bo-
nitatis vel malicie ad actum inter-
ozem. .88.
 19. Ut rū in xpo vnitatis nature humane
ad verbū sit sola depēdētia nāe assū
pre ad psonam verbi. .93.
 20. Ut rū sacerdos obligatus ad dicēdū
missaz̄ p vno: obligat̄ etiā ad dicen-
dū missaz̄ p alto sufficiēt soluat de-
bitū dicēdo vna missā p abob̄. 99.
 21. Ut rū ponēs mūndū eternitatē possit su-
stāne aliquē cē vlt̄ bñ fortūtū. io 6.

Additiones.

- In fo. 37.i.b. Ad solutōes r̄c.
 In fo. 75.i.a. Ex̄m huīus r̄c.
 In fo. 90.3.b. Nō q̄ vltra nālež r̄c.
Anima btā quo p̄t intelligē actū beati
scīū nō intelligēdō deū. fo. 75.i.a.
Anima duplēciter potest attingere ali-
quod obiectum. fo. 69.i.c.
Anima intellectua sepata quare non
dicitur persona. fo. 48.2.a.
Anima intellectua sepata quare nō po-
test sentire. fo. 49.4.b.
Aia intellectua q̄re dī ipscā. fo. 51.i.a.
Aia intellectua quo in intelligendo est
a materia sepata. fo. 50.3.a.
Aia intellectua quare requirit organa
operando. fo. 49.2.b.
Aia intellectua nō indiuiduat p vniōez

- ad corp̄ nec p aptitudinē. fo. 7.i.c.
Aia nīra q̄ ē ad imaginē dei. fo. 74.i.c.
Aia nīra ex suis nālibus nō p̄t attrigere
ad p̄p̄t̄ notitia dei. fo. 71.i.b.
Aia nostra in via quomodo p̄t deum
cognoscere. fo. 62.4.c.
Aia nīra quo possit ex nālib⁹ cognoscēr
trinitatē in diuinis. fo. 69.3.a.
Angelus quomodo se habeat ad suam
intellectionēm. fo. 79.i.a.
Angelū esse ab alio creatum potest de-
monstrari. fo. 4.i.2.b.
Angeli p̄les sūt in eadē sp̄e. fo. 6.4.a.
Ageria duo quomodo multiplicēt attingēt
eundē effectum. fo. 40.4.c.
Agens quo potest esse in potentia siml̄
et in actu. fo. 60.2.b.
Agens nāle non p̄t rē corrūpere in in-
stāti in quo habet esse. fo. 61.3.b.
Agens nāle quomodo possit facere de nō
ente simpl̄ ens. fo. 55.4.c.
Agens nō p̄suppōit esse. fo. 23.3.b.
Actus intellectuū duplex vnum rei exītis
alius non exītis. fo. 29.4.a.
Actus intellectus duplex p̄ductivus et
operativus. fo. 6.1.b.
Ac̄t̄ quo distinguit p obā. fo. 67.4.c.
Ac̄t̄ cognoscēdi quo p̄cipiat sua pfecti
onē ab obiecto. fo. 68.i.c.
Actus quo deus p̄prehendit essentiam
suā est in deo et nā rei. fo. 3.3.a.
Ac̄t̄ meritor̄ qđ est et q̄s est. fo. 66.2.a.
Ac̄t̄ meritorius ad hoc qđ sit meritor̄
que requiruntur. fo. 66.3.a.
Actus dilectiōis naturalis et meritorius
non differunt sp̄e. ibidem.
Actus moralis quomodo se habeat ad ac-
tum meritorium. fo. 66.4.b.
Actus elicitū a p̄ncipij distictis sp̄e non
oꝝ semp̄ esse distinctos. fo. 88.2.c.
Actus moralis circūstantie quē ordinē
habent inter se. fo. 90.1.a.
Actus moralis vnde habet maliciam.
fo. .90.2.b.
Actus idēz mo:alis potest habere boni
tatem multipliciter. fo. 90.3.a.

Actus exterior h₃ p₃pā bōitatem & maliciā
distincia a bonitate interiori. fo. 91.2.a.
Actus intelligēdi quō h₃ eadem veri-
tate cum obiecto. fo. 91.4.a.
Actio duplex est in intellectu agente et
possibili. fo. 78.2.a.b.
Acto que nō est ad formā actuā est agē-
tis equiuocī. fo. 80.2.b.c.
Act^r & opa^r q^r dīnt. fo. 66.3.b.c.7.3.a.
Actio quo diuidit in transeunte & ima-
nentē ibidem. fo. 63.1.c.
Accidēt existēre in subiecto sunt ibi due
habitudines. fo. 96.2.a.
Accidens abstractū de quibus predicat
in abstracto. fo. 26.3.c.
Accidens respectū alr opat ad suā accidēti-
tatem alr abso^r ad suā. fo. 16.2.a.b.
Alteratō q̄re nō pōt esse in pte intellecti
ua & quō phs intelligit. fo. 55.3.c.a.b.
Aptitudo nullo^r pōt esse allicui pma rō
q̄ sit incōicibile. fo. 7.7.32.c.a.
Auersio a fine p̄ fieri ip̄lī. fo. 93.1.b.c.
Ars vīla & p̄icularia non differunt sicut
practicū & speculatiū. fo. 4.4.3.a.
Anhilatio quomō formaliter differt a
priuatione. fo. 55.4.a.b.c.
Augu. quomō intelligit verbum gigni
de scientia. fo. 77.1.b.
Anselmus quō intelligit dicēdo pfectio
simpli quod in qualibet melius ipsum
non ipsum. fo. 26.1.c.7.2.a.
Auicena quomō ponit s̄bas lepatas cē
a deo. fo. 42.1.c.
Adēquatio duplex. fo. 27.3.a.

Corpus quomō facit distare extrema ē
loco. fo. 59.1.c.7.2.a.
Corpora duo si essent in eodem loco quo
modo se haberent respectu ubi.
fo. 59.1.c.
Corpus vñ esse in diversis locis loca-
liter neget a diversis. fo. 58.4.c.
Corpus aliquod potest esse sine loco.
fo. 56.4.b.
Corporeitas non est ratio formalis sed
solum fundamentalis essendi in loco
fo. 57.1.b.
Corpus aliter est locabile & aliter actu
locatur. ibidem.
Corpus q̄nō depēdet a loco. ibidem.
Corpus idem numero potest esse in duo
bus locis localiter. fo. 54.3.b.
Corpora duo possunt esse in eodem lo
co. fo. 54.4.c.
Corpus xp̄i qualiter & qn̄ desinit esse s̄b
speciebus panis. fo. 56.2.c.7.3.a.
Cognitio abstractua potest intelligi
dupliciter. fo. 64.3.b.
Cognitio abstractua qualem relatiōe
habet ad obiectū. ibidem.
Cognoscens aliiquid per fidem ut sic nō
potest habere certitudiē. fo. 70.3.b.
Cognitio intellectua duplex vna rei
existentis ut existentis alia non existen
tis. fo. 63.3.a.
Cognitiones due de eodez obiecto & ab
eadem potentia. fo. 63.4.b.c.
Cognitio sensitia & intellectua quomō
sunt distinete. fo. 63.3.c.7.4.a.
Cognoscit aliqd duplī. fo. 69.2.b.c.
Cognitio naturalis de deo & cognitio
infusa nō dīnt spē. fo. 87.1.c.7.c.2.
Creatura habet cundē respectū ad deū
creantē & p̄seruantē. fo. 59.2.a.
Creatura quomodo est semper in fieri
fo. 60.2.c.
Creatura quare non debet dici semper
creari. fo. 60.3.c.
Creatura non potuit produci nisi p̄du
cto verbo. fo. 45.2.c.

P 4

Creatio non potest proprie dici passio.
fo. 60. 2.a.
Creatio et cōseruatio quomodo distin-
guuntur. fo. 60. 3.b.
Aclum quomodo mouetur localis cuz no-
sit in loco. fo. 57. i.c. 2.a.
Celebrans nō oportet q̄ actu memoriam
habeat: corū pro quibus vult rogare.
fo. 101. i.c. 2.a.
Cōtradicitoria quō respiciunt idē signū
nature et originis. fo. 19. i.c.
Cōtradicitoriorū affirmatio dī p̄pari ad
negatōrem et nō ambo ad 3^m. ibidem.
Cōtradiccio nunq̄ implicat intelligēdo
aliquid in pplexu. fo. 54. 4.a.
Cōuerti pōt aliquid in aliud nulla noui-
tate in eo facta. fo. 55. i.a.
Cōuersio in aliquid pexistens qualis cō-
uersio et q̄ n̄ sit annibilatio. fo. 55. 2.b.
Cōuertendo aliquid in p̄sens nō opor-
ter ibi materiā esse tanq̄ eis comunē.
fo. 56. i.b.
Aliquid esse cōe terminis conuersionis
pōt esse triplex. fo. 56. i.b.
Cōmunicat aliquid alicui multipliciter. fo. 98. 4.c.
Cōuerti aliquid in pexistens multiplex
pōt intelligi. fo. 53. 3.c.
Causa efficiens duplex ars et actum eli-
cens. fo. 44. i.c.
Cause efficientes quomodo habet statum
fo. 39. 2.a.
Causalitas cuiuscūq̄ cause eminentius
est in deo. fo. 37. 4.a.
Cōmensuratio quātitatis quō se habet
ad equalitatem. fo. 33. i.a.
Cōclusio quō potest intelligi sine intel-
lectu sui principij. fo. 79. 4.b.
Cōcretum qn̄ predicat de cōcreto in pri-
mo mō dicendi p̄ sētū abstractū pre-
dicatur de abstracto. fo. 63. i.c.
Cōsequentia ista quō tener: est omnipo-
tentis. q̄ pōt in hoc. fo. 40. 4.c.
Cōmentator dicit deus nō posse imme-
diate materiā trāsmutare: theologus
aut̄ non. fo. 38. 4.a.

Deus quomodo est causa efficiens resp̄cu
motus celi. ibidem.
Deū esse infinitū in vigore pōt probari
per ph̄m. fo. 39. per totū
Deus q̄ sit infinit̄ in vigore. ibidem.
Deus si est virtutis infinite q̄ nō possit ce-
lum mouere mediate vel immediate.
ibidem.
Deum esse infinitū in vigore ponitur a
ph̄o. ibidem.
Deus q̄ sit solū vnus. fo. 34. 2.a.
Deū ex omnipotēte pōt demonstrari p̄
pter quid ēt homini existenti in via.
fo. 35. 3.b.
Deus est omnipotens est p̄positio medi-
ata. fo. 35. i.c.
Deus nō pōt immediate oēm effectum
causare etiā fm theologos. fo. 37. i.c.
Deū pōt immediate cāre oēcābile sine
cā. fm theologos. fo. 37. 4.a.
Deū posse immediate causare oēm esse
cum nō pōt demonstrari. ibidem.
Deus pōt entia suis actōibus p̄uare fm
theologos. fo. 38. 2.c.
Deum posse omnia p̄ducere mediate ul'
immediate nō potest demonstrari via
tori. fo. 38. i.b.
Deus et creatura nō sunt plura bona q̄
deus solus. fo. 25. 2.c.
Deus p̄i intelligit quecūq̄ distincta i se
ut prior origine filio. fol. 5. 3.b.
Deus q̄ necessitate velit quecungs vult
fo. 83. i.a.
Distantia in extrema potest dupliciter
sumi. fo. 59. 2.b.
Depēdēntia alicui nō pōt a plurib̄ in
eodē ordine terminari. fo. 25. 3.a.
Depēdēntia alicui ut ab aliquo termi-
netur quot reqrunt. fo. 94. 4.p totū.
Depēdēntia duplex pōt inueniri. ibidē
Depēdēntia cential duplex ē. fo. 96. 3.c.
Depēdēntie triplex negatio. fol. 97. 3.c.
Depēdēndi rō duplex. fo. 99. 2.b.c.
Dilectio nālis quid sit. fo. 96. i.a.b.
Distinctio vel pluralitas duplex: intēsi-
ua et extensiua. fo. 12. 3.b.

Demonstratio duplex quia et ppter quid probat ratione. fo. 34. 4. b.c.

Denominatioz aliquo predicit de aliquo in primo modo dicendi per se et de aliquo in 2° modo. fo. 15. 4. a.b.

Denominatio aliquid ab aliquo dupliciter. fo. 89. 2. a.

Essentia est propria ratione essendi simpliciter cui liber potest in divinis. fo. 1. 2. a.

Essentia divina non potest determinari per relationem ad producendum. fo. 1. 1. b.

Essentia divina sola non potest esse perducendum perducendi distincta. fo. 11. 2. c. 2. 3. a.

Essentia divina quomodo est principium formale in producendo et terminum formalis. ibidem.

Essentia divina quod dat unicuique perfecti onem ut est capax. fo. 28. 1. a.

Essentia divina quod mouet naturiter ad intelligentiam et quid. fo. 72. 3. b.c.

Essentia et voluntas divina quomodo se habent in mouendo ad actum beatificum. fo. 72. 4. c. 7. 73. 1. a.

Essentia divina quomodo representat alias res. fo. 73. 3. b.c.

Essentia divina a nullo intellectu creato potest naturaliter cognosci. fo. 72. 4. b. 7. 71. 1. c.

Essentia proprius est in divinis quam substantia. fo. 1. 3. b.

Essentiale aliter accipit a phis quam a theologis et quomodo. fo. 1. 4. c. 7. 2. 1. a.

Essentiale aliquod habet respectum ad extra et aliquid non. fo. 2. 1. c.

Essentiale aliquod est immediatus simpliciter omni modo immediatis quoque notionali. fo. 4. 2. c.

Esse anime non est idem esse totius. fo. 50. 3. c.

Esse accipit duobus modis. fo. 50. 3. b.c.

Esse in divinis accipit duplex. fo. 23. 3. b.

Entitas una realis absoluta actualis est ponenda in divinis. fo. 1. 2. c.

Ense a se est infinitum secundum ipsum. fo. 29. 4. a.

Ense per se tripliciter potest intelligi. fo. 48. 4. c.

Equalitas secundum que attendit in divinis. fo. 29. .1. a.

Equalitas in divinis videtur dicere modum identitatis. fo. 30. 3. b.c.

Equalitas fundamentum verius est in diuinis quam in creaturis. fo. 30. 4. b.c.

Equalitas in divinis habet extrema re aliter distincta. fo. 31. 4. c.

Equalitas quomodo includit relationes personales. fo. 33. 3. a.

Equalitas est in divinis ex natura rei. fo. 34. .4. a.

Eternitas quomodo debet ponere in divinis. fo. 31. .1. a.

Eternitatis distinctio quomodo debet intelligi. fo. 31. 1. b.c.

Efficiens primus quod non est dependens ab aliquo. fo. 39. 7 per totum.

Forma aliqua potest recipere divisionem et multiplicationem sine materia. fo. 6. 4. c.

Forma potest habere multipliciter. fo. 12. 1. a.

Forma aliqua existit in aliquo non predicatur proprie denotativa de eo. fo. 16. 4. b.c.

Forma naturalis non est principium agentis per respectum sed per aliquid absolute.

fo. 45. 1. a.

Forma substantialis non proprie mere habet nisi insit. fo. 48. 1. a.

Forma substantialis quomodo habet materialis esse quam compositum. fo. 50. 2. a.

Fides acquisita et infusa in quo continentur et quod differunt. fo. 70. 2. b.

Fides infusa non potest inclinare in aliquo falso. fo. 70. 1. c.

Finis ultimus uel est operatio uel consistit in operatione. fo. 65. 3. b.

Fortuna quod sit et que causa. fo. 70. 1. per totum.

Finitum et infinitum quomodo se habet ad ens. fo. 24. 3. b.

Generatio datus quod non sit infinita quare non potest comprehendendi. fo. 27. 2. c. 2. a.

Genus operationum intellectuuarum quid sit. fo. 64. 7. 23. per totum.

- I**n qua specie sit. fo. 66.3.b.
Domo in statu isto demonstracione propter quid non potest cognoscere deum esse omnipotentem. fo. 36.3.a.
Domo ictis malus duobus modis: pravitate et pietate. fo. 90.2.a.
Humana natura quod dependet ad verbum diuinum. fo. 94.1.a.
Dabitus non est causa substantie sed modus actus. fo. 88.2.a.
Dabens aliquid virtualiter aliquando potest esse in potentia ut habeat formaliter. fol. 80.3.b.
Intellectus possibilis est actuus ad intellectionem: non tamen totalis causa. fo. 76.4.a.
Intellectus possibilis et objectum quomodo cocurrunt ad causandum intellectum. fo. 77.2.a.
Intellectus possibilis quare ponit a philosopho passiuus cum etiam sit actuus. fo. 77.3.b.
Intellectus possibilis non dicit intelligere in quantum causat sed in quantum recipit intellectionem. ibidem.
Intellectus habet duplificem operationes. fo. 69.2.c.
Intellectus nostri quid sit objectum simpliciter. fo. 71.3.b.
Intellectus agens et possibilis quomodo cocurrunt ad causandum intellectum. fo. 78. per totum.
Intellectus agens et possibilis habent duas operationes ordinatas. fo. 78.7.23. per totum.
Intellectus agens et possibilis quomodo distinguuntur in anima. fo. 99.3.a.b.
Intellectus potest conceptum formare quod non erit absolutus nec respectivus. fo. 20.4.b.
Intellectus non potest habere duo objecta eque prima distincta. fo. 25.4.b.c.
Intellectus quod causatur ab aliquo principio actuῳ existente in supposito intel-
ligente. fol. 75.3.b.
Intelligere aliqd duplicitate perfecte et immobile perfecte. fo. 35.4.b.
Intellectio in quo genere et in qua specie sit. fo. 66.4.a.
Intellectualitas includit per se in essentia diuina. fo. 3.1.b.
Intelligere diuinum non includit relativum ad extra. fo. 4.1.a.
Intelligere aliquod est in deo sive dicere quod non est in creatura. fo. 8.4.a.
Intelligere esse operationes immaterialiter potest tripliciter intelligi. fo. 49.1.b.
Intellectio potest competere alicui duplicitate. fo. 50.2.b.
Intelligere est aliquid absolutum essentia aliter et non sola relatio. fo. 62.2.c.
Intelligere includit aliquem respectum ad objectum. fol. 63.2.a.
Intellire est pati quod intelligit. fo. 7.2.c.3.a.
Infiniū duplex: in vigore et in durata. fo. 36.2.a.
Infiniū in quantitate quomodo debet accipi. fo. 24.1.c.
Infiniū in perfectione et in virtute quid est. fo. 24.2.c.
Infiniitas non est passio eius cui inest. fo. 24.3.b.
Infiniū in operatione non potest esse nisi unum. fo. 25.1.c.
Infiniū est idem realiter cum eo quod est secundum in eodem supposito. fol. 26.3.a.
Infiniū et finitum quomodo se habent circa ens. fo. 28.3.a.
Instante non potest esse realiter idem quod substantia mobilis. fo. 90.4.b.
Instante quod diversimode comparatur ad res permanentes et successivas. fo. 61.4. per totum.
Immediatio duplex: positiva vel negativa. fo. 4.1.c.
Individuationis causa unde sumitur. fo. 73. per totum.
Inherere potest repugnare alicui quod non est substantia. fo. 16.4.a.
Imperfectione aliqua potest repugnare ali-

- cui dupliciter.** ibidem.
Ingenitū videt p̄stituere primā psonaz
 in diuinis. fol. 18. 2. a.
Ingenitū q̄ nō importet aliquid pos-
 tūnum. fo. 19. 3. c.
Ingenitū q̄ nō importet fontale plenī-
 tudinem. ibidē.
Judicium quō debeat sumi ab aliq̄ cer-
 to. fo. 89. 4. a.
Justi^a accipit duob^b modis. fo. 90. 2. a.
Incipere et desinere duplicitē possunt ac-
 cipi. fo. 61. 4. c.
Imputabile dī aliqd duplīr. fo. 91. 1. a.

Laudabile et vitupabile vnde sumit in
 aliquo. fo. 90. 3. c.
Libertas ad volendū in voluntate pot si
 mul esse cū necessitate. fo. 83. i. c.
Libertatis ratio que sit in voluntate.
 fol. 84. 2. a.
Libertas quomō distinguit ī naturā a
 pho et ab Aug. fo. 84. 3. c.
Lumen multiplicat aliter q̄ disfundat
 meritum. fo. 102. i. p totū
Lumen quomō requirit prop̄ colores
 et nō ppter mediū solū. fo. 79. i. b. c.
Loc^a pot esse sine corp^be. fo. 57. 2. b.

Meritū in missa duplex. fo. 100. i. b.
Meritū missē om̄i modo est quid fini-
 tum. fol. 100. 2. c.
Meritū missē dicte p vno plus sibi va-
 let q̄ si dicat pro duobus. ibidem.
Merito:ū quid sit. fo. 86. i. c.
Qualis requiriſt habitudo ac^a ad cha-
 ritatē ad b^b q̄ sit meritor^c. fo. 86. 3. b.
Quomō actus meritorius se habet ad
 ad actū naturalem. ibidē. b.
Memoria immediat^a īest diuine eēn-
 tie q̄ dicere. fo. 3. b.
Memoria quō se h̄z ad intellectū agen-
 tem et possiblement. fo. 78. 3. b. c.
Mensuratū importat duplēcē respe-
 cum. fo. 64. i. c. 7. 2. p totum.
Mensurari uel mensurare quid ambo
 importent. ibidem.
- Mot^a q̄ possit esse ad relatiū.** fo. 58.
 i. c. et. 2. a. b.
Motus rei quō sunt incōpossibiles: et
 quomō non. fo. 61. i. c. et. 2. a.
Moueri et quiescē aliquid in alio et in
 alio vbi nō est idem q̄d moueri et non
 moueri. fol. 54. 4. a.
Mot^a local^b quō dīt ab alia^c. fo. 4. b.
Mot^a nō pōt immediate causari a deo
 sūm p̄m. fol. 38. 4. c.
Mouēs p̄m quomō arguit infinite po^c
 ex hoc q̄ mouet ipse infinito. fo. 39.
 4. c. et. 40. i. a.
Mobile pōt aliquā moueri ad imperfecti-
 us eo quod haber. fo. 80. i. b. c.
Nā mltis mōis accipit a pho. fo. 10. i. c.
Materia ut ē quid nō debet intelligi in
 distincta. fo. 53. 2. c.
Materia vna nō sit alia ppter introdu-
 ctionem cuiuscūq̄ forme ī ea. ibidē.
Magnitudo realis ē ī diuini et extra-
 tura rei. fo. 29. 3. a. b.
Magnitudo pfectōis ī qualibet re ī
 uenit. fo. 29. 3. a.
Magnitudinē molis nō īesse aliquid
 quid pōt concludi. fo. 22. 3. c.
Mediū ī cognoscendo pōt aliquid ēē
 duplicitē. fol. 76. 4. b. c.
Mediatio cause respectu effect^a pōt ī
 telligī duplicitē. fo. 37. i. a.
Metaphysic^a qualem conceptū pōt ha-
 bere de deo. fo. 37. i. a.
Mali^a quō distinguit ī se. fo. 92. 3. b.
Mediū ī extrema pōt intelligi positi-
 ue uel priuatiae. fol. 57. 3. c.

Natura creata quō formalii sit psona
 uel īdiividū. fo. 95. 4. b. c.
Nature humane nō repugnat ēē ī ali-
 quo supposito. fol. 99. 2. c.
Nā humana l̄z sit ī alio supposito: nō
 inheret. fo. 99. i. c.
Nā quō determinat ad vnu. fo. 8. i. c.
Necū a se p̄t duplīr intelligi. fo. 46. 2. c.
Necitas ī dō q̄druplī īēit. 83. i. p to^c.
Notionale nullū est īmediatū cēntie

- diuīs q̄ aliqd cēntiale. fo. 3.4.c.
Notionale aliqd ē imediatū cēntie diuī
ne negatiue quolibet cēntiali qd̄ habz
respectū ad extra. fo. 4.2.c.
Negatio imperfectōis p̄ h̄us p̄uenit alicui
q̄ terminare depēdētā. fo. 9.6.4.a.
Negatio non potest esse p̄ma rō essendi
incōcivable. fo. 9.8.1.a.b.
Negatio triplex. fo. 5.6.1.a.b.
- O**biectū potentie intellective dupliciter
pōt intelligi. fo. 7.1.2.b.
Obiectū potētē intellective nō est qddī
tas rei mālis. ibidem.
Obiectū cuiuslibet potentie deb̄z poni
aliqd absolutū in quo fundatur respe-
ctus ad potentia. fo. 4.5.i.c.
Obiectum intellectus diuīni quid sit &
quomodo se haber ad alia obiecta.
fo. 7.2.7.23. per totuz.
Obiectum primuz potest tripliciter in-
telligi. fo. 2.5.4.a.
Opatio intellectua q̄re a phō dicat actio
cū nō sit i genere actōis. fo. 6.7.1.b.
Opatio intellectua in quo genere sit et
in qua spē illius generis. fo. 6.6.4.a.
Opatio & passio quo differunt. ibidē
Opatio intellectua qualez respectū h̄z
ad obm̄. fo. 6.4.i.b.
Omnipotētia que potentia est & quid
includit. fo. 3.5.i.b.c.
Omnipotētia potest duplicitē intelligi
ibidem.
Omnipotentes quare duo esse non pos-
sunt. fo. 4.0.4.a.b.
Ordo duplex in agendo. fo. 4.6.1.b.
Oculus cecus quare equiuoco est ocul-
lus. fo. 4.9.4.a.b.
Oratio potest alicui valere in triplici
gradu. fo. 10.0.1.a.
Organū sensus quid sit. fo. 4.8.4.c.
- P**hs & theologus nō accordat in modo
pductōis a deo. fo. 3.7.2.a.b.
Phs n̄ posuit s̄bas segatas infinitas vñ
necias a se. fo. 4.1.3.c. & deinceps.
- P**hus posuit aliquid necessariū & tam
causatum. fo. 4.2.2.b.
Phus quid senserit de pluralitate ange-
loz in eadē specie. fo. 10.1.b.
Phus quō intelligit si intellectus refer-
tur ad intelligentem idem bis dicere
tur. fo. 6.6.1.b.c.
Potentia nulla pōt habere plura obie-
cta distincta adequata. fo. 2.5.4.a.b.
Potentia actua duplex. fo. 4.0.2.b.
Paternitas & generatio q̄ sit vna rela-
tio. fo. 2.1.4.c.
Perfectio omnis simplē potest in uno
reperiri. fo. 2.5.2.a.
Perfectio simpliciter quomō intelligit
eius diffinitio. fo. 1.6.1.c. 7.2.a.
Perfectio aie duplē intelligi. fo. 5.1.i.a.
Perfectio ultima potest duplicitē intel-
ligi. fo. 6.4.4.b.c.
Proprietas personalis non potest esse i
finita intensiue. fo. 2.5.1.b.c.
Proprietas constituens primā personā
in diuīnis quomodo se haber ad eam
fo. 2.1.7.2.
Proprietas iportat r̄loz rōis fo. 2.1.i.a.
Propōnes in diuīnis aliq̄e sunt vere i
pcreto aliq̄e in abstracto aliq̄e neu-
tro modo. fo. 2.6.3.c.
Prepō ista fin: aliqñ nō: cām formales
aliqñ cām fundamētāle. fo. 3.3.1.c.
Predicatio denotatiua nō est pprie in
diuīnis & quare. fo. 1.5.4.b.c.
Predicato nō sp̄ eodē mō vñificat de det-
inatōe & de poito s̄b eadē. fo. 1.5.3.c.
Propōnes duas quibus soluūtūr incōe-
nitentia in ponēdo vñū corpus localiter
in diuersis locis. fa. 5.4.3.b.c.
Pluralitas eiusdē rōis p̄exigit plalitatē
alteri rōis ut determinet. fo. 8.2.7.3.
Persona diuīna quare constituitur per
relatōrem. fo. 9.3.7.4.
Persona prima in diuīnis pot̄ p̄stut q̄
relatōrem sicut 2^a. fo. 17.1.a.
Prius origine quo pōt stare cū similitate
nature & quo vñus ordo distinguitur
ab alio. fo. 17.4.b.c.

- P**osterius gnātē ē spē pfectus. fo. 65.2.a
Passio duplex ponēda ē intellectu pos-
 sibili. fo. 783.b.
Petū vī q̄ ē graui alto. fo. 92.3.c.
Petū addī p̄tō qd̄ d̄struit. fo. 82.3.b
Petū quō pōt addi peccato in infini-
 tum. fo. 82.4.a.
Possible d̄ aliquid p̄ respectū ad aliquid
 et tñ simpli ē ipossibile. fo. 52.3.a
Panis quo pōt conuerti in aliquid pre-
 existens. fo. 53.2.b.
Preexigit aliquid ad aliquē effectu du-
 pliciter. fo. 45.4.a.b.fo.
Partes aliabilis aliam. fo. 101.4.b.
Promissio si debeat accipi fini intētoez
 pmitrē l̄ eū cui p̄mittit. fo. 104.2.7.4
Quātitas quō ē i dis et q̄. fo. 29.2.b.c.
Quātitas rep̄t in oī ḡne etis ibidem.
Quātitas panis ita possit pueri a deo
 in p̄xna sic in s̄ba. fo. 51.4.c.
Quius possit eē nullo motu exire que-
 b̄t p̄priā mensurā. fo. 57.4.b
Relatio quō trāsūt in cēntia dīnā et q̄
 mō manet. fo. 17.2.a.
Relatio originis ē solum una pfecta re-
 alis iter p̄mā psonā et sc̄daz. fo. 10.4.2
Rlo si fundat i actoe et passione s̄z in po-
 tentia. fo. 22.4.a.
Relatio originis separata quō manet p̄
 sona in dīuis. fo. 60.2.b.
Relatio in dīuis nec ē formaliter infini-
 ta. fo. 28.2.c.
Relatio rōnis potest fundari in relatiōe
 etiā rōnis. fo. 23.4.2
Relatio q̄ non req̄rit distinctionem in
 fundamento. fo. 22.3.c. et 4.2.a.
Relatio q̄ sit rōnis potest multipliciter
 intelligi. 86.2.c.
Relatio et absolutum non p̄nit fac̄ vī
 pceptum per se. fo. 58.2.c. et 3.2.a.
Relatio est res p̄ter suum fundamentū
 et que res. fo. 14.1.c. et 2.2.a.
Relatio in dīuis cōparata ad cēntia est
 res et quō. fo. 14.2.a.
Rlo non pōt a fūdamēto h̄ie entitatez
 et ab opposito distinctōem. fo. 14.2.c.
- R**lo q̄re magis d̄ res cōpata ad opp̄
 q̄ p̄pata ad cēntiam. fo. 15.1.b.c.
Rlo distiguit a sex p̄ncipīs. fo. 38.3.b.
Relatio duplex p̄siderat in actu intelli-
 gendi. fo. 64.1.a.
Relatioz mōi quō distiguūt. fo. 66.1.a
Relatio tripliciter pōt ad absō "compa-
 rari. fo. 66.1.c.
Relatio quō pōt alicui fin suum genus
 puenire et fin spēm non. fo. 68.4.a.
Res aliqua pōt esse tñ p̄ vnum instās.
 fo. 60.4.b.
Res q̄ h̄bet eē tñ p̄ instans non annib̄
 lat in instā sed in tpe. fo. 61.2.c.
Res q̄ corrūpt non h̄et vltimū sui esse
 fo. 61.3.c.
Res in se non variaſ ex eo p̄ intellectus
 et ad aliquid cōparat. fo. 14.2.a.b.
Res multis mōis accipit. fo. 15.2.a.
Reale non pōt p̄stitui p̄ aliquid h̄ns se fo-
 lu; p̄ modū potentie. fo. 20.1.c.
Repugnat aliquid alicui per multas ra-
 tiones. fo. 51.2.a.
Repugnans posteriori non repugnat p̄
 ori. fo. 8.4.b.
Rlo data de aliquo ex aptitudine p̄ sit i
 sufficiens. fo. 20.3.b.
Rlo accipit dupl̄r. fo. 14.4.c.
Reduplicatio aliquā notat cām pdicati
 ad s̄bm aliquā solū modū. fo. 14.3.b.c.
Sacerdos n̄ oī q̄ sp̄ actu memorē illo
 rū p̄ q̄bus vult ozare. fo. 101.1.a.
Sacerdos quō pōt meritum misse alte-
 ri applicare. fo. 103.3.c.
Sacerdos quō d̄z p̄ benefactorib̄ dēū
 rogare. fo. 103.4.1.b.
Sacerdos an p̄us debeat rogare p̄ po-
 chāo an p̄ p̄te et m̄fe. fo. 103.3.a.
Sacerdos quō d̄z se obligāt ad dō mis-
 sā p̄ aliquo. fo. 104.3.c. et 4.2.a.
Sacerdos obligat duob̄ ad dō missā
 p̄ q̄l̄ non satissacit p̄ vna ibidem.
Substātia et accēs nō diuidit ens qd̄ ē
 in dīuinis. fo. 16.3.c.
Substātia p̄ma et 2a quō competit cēn-
 tie dīuine. fo. 16.2.c.

- Subsistē accipit̄ multipl̄.fo. 17.4.b.
 Spes q̄liter importat r̄lōnem ad obm̄
 fo. 68.2.b.
 Supficies p̄tinēs vt locus q̄lem h̄z res-
 pectū ad locatum.fo. 58.i.c.
 Successiuuꝝ quomodo differet a pma-
 nente.fo. 60.2.b.c.
 Simultas potest esse duplex.
 fo. 17.4.p. 10.m. 7.18.i.a.
 Spes qualcm diuisionem potest recipi
 re.fo. 10.i.2.c.
 Totū aliqñ cap̄t cathe' aliqñ syncathe-
 gorice.fo. 51.4.c.
 Termi cuiuslibet mot̄ sūt forma & pri-
 uatio.fo. 55.3.b.c.
 Terminī mot̄ q̄uo s̄t incōpossibiles &
 quō non. & ibidē p totum.
 Transire & manere quō possunt eidem
 rei p̄cēre.fo. 17.2.a.
 Theologia q̄uo est scia in intellectu via
 tosis.fo. 36.2.c. 7.4.a.
 Vacuū esse est possibl̄e aliquo modo &
 quō.fo. 57.3.b.c.
 Cleritas a pncip̄ & pclonis.fo. 91.4.b.
 Cleritas eadē obi & act̄.fo. 91.4.a.
 Voluntas dīna in aliquibꝫ actibꝫ h̄z neces-
 sitatē simpl̄.fo. 81.2.c.
 Voluntas n̄a non serf necio in vltimū
 finem.fo. 82.4.c.
 Voluntas n̄a aliquid n̄ p̄t nolle qd̄ n̄ n̄
 necio vult.fo. 82.2.b.
 Voluntas n̄a & intellect̄ dīnt̄ serunt in
 sua obā.fo. 82.3. b.c.
 Voluntas & intellect̄ h̄nt̄ dīni rōne pnci-
 pi.fo. 84.4.c. 7.83.i.a.
 Voluntas nunq̄ agit nāl̄.ibidē.
 Voluntas nunq̄ dicemias ab aliq̄ agēte
 ad suum actū.fo. 85.2.a.
 Voluntas p̄t aliquid ad aliud compa-
 rare.fo. 86.2.c.
 Voluntariū dī tr̄pl̄. 93.2.c. 7.3.a.
 Voluntas die motō dupl̄.fo. 72.3.7.4.
 Voluntas dei p̄t eē cōcīdā essenti-
 am dei.fo. 73.2.a.
 Voluntas q̄re n̄ distinguit i duas potēti-
 as actiua & passiuā.fo. 78.i.b.

- Clerbiū solū termiat dēpendentia n̄ h̄ua
 ne assūpte.fo. 93.4.a.b.
 Clerbo dīno non repugnat t̄minare de
 pendētā nāe h̄ua'.fo. 94.2.a.
 Clerbum dīnum non p̄ducit p actū in-
 telligēdi.fo. 5.4.c.
 Clerbiū dīnū r.f.s. q̄uo se h̄nt in p̄duce
 do creaturā.fo. 54.p totū. 7.46.i.
 Clerqu dīnū in suo p̄stitutio n̄ includit
 respectū ad creaturā. 46.2.a.
 Clerbiū dīnū dupl̄icē re" ip̄t̄at vnu're
 ale & alii rōnis.fo. 46.4.a.
 Utia in deo ē id q̄o ip̄e de'.fo. 3.2.c.
 Ubi ē circūscrip' pa" & q̄uo.fo. 59.i.b.c
 Ubi q̄o p̄t per motum successive ac'
 quiri.fo. 58.4.b.
 Ubi quomō accītaliter iest corpori lo-
 cato.fo. 57.i.b.
 Unitas realis & non arguat vnitatē foz
 malem.fo. 30.2.c. 7.3.
 Unio alicui ad aliquid fit multis mo-
 dis.fo. 93.4.a.b.
 Ulio dupl̄r ab aug. accipit.fo. 76.4.a.
 Xps. quomodo se dicebat esse equalez
 deo patri.fo. 32.i.a.

In ista tabula p̄m̄ numer⁹ corat cā-
 tam. 2° corat colunā. līra a. corat p̄n⁹ co-
 lunā b. mediū. c. finem

Explicitū q̄ōnes quolibet. edite a fra-
 tre Joāne duns. ordinis fratru minorū
 doctore s̄bulissimo. ac oium theolo-
 gū principē. Per excellentissimū sacre
 theologie doctore magistrū Thomā pē-
 keth anglicū ordinis fr̄m bēmītarū sc̄i
 Aug. in gymnasio patavino ordinarie
 legentiē maxima cū diligentia emēdate
 Imp̄esse Venetijs ope ac imp̄ela Joā-
 nis d̄ Loloia. Nicolai Jelon. sociorūq̄
 Luram ac diligentiam adhibuit in his
 sumus i hac arte vir: magi Joann. s̄ d̄
 Selgenstatnō mediocris obseruādus.
 Anno salut. i 48 i. 14. Novemb̄s.

